

voor Hendrik Marsman

ik baarde konijntjes
ik baarde snelwegen
ik baarde punaises
ik baarde computers
ik baarde de pest
ik baarde je vader
je moeder, je geslacht

ik baarde je en likte
je schoon van mijn bloed
dat je vergeten bent
je ademt mijn melk, maar
droomt je een schepper

ik koester je pootjes op mijn gras,
je harkhanden, je kleine zwelgen
je brandkluishoofd, je ogen
die alleen zichzelf zien
ik wieg je met 500 meter per seconde
ik wil je wel troosten, al denk je
dat je daar te groot voor bent

zoete man, zoet kind, ik zal je verzwelgen
kom maar, ik neem je terug
ik baarde je dood,
ze ligt voor je klaar, ze is
zacht en warm, ruik je haar?

BOTTENVROUW

Broeden

ik broed op een ontbrandbaar ei
schenk het de dood en kleine takken
om op te maken

een plek om vandaan te vliegen
ik ben de aansteker, de bottenvrouw
niets kan er meer af
mijn zwarte haar hangt in de boom
mijn mannen zijn vergeten te blijven

het ei is alles om de schaal heen
ik broed me daaruit terug

toen de vuurvogel van huis was
heb ik haar ei gestolen
ik word het nest en de boom
mijn botten slaan groen uit

ik ben de bottenvrouw
mijn vel heb ik aan de wind gegeven
alles wat voelen kon is afgelegd

BOTTENVROUW

Broeden

ik broed op een ontbrandbaar ei
schenk het de dood en kleine takken
om op te maken

een plek om vandaan te vliegen
ik ben de aansteker, de bottenvrouw
niets kan er meer af
mijn zwarte haar hangt in de boom
mijn mannen zijn vergeten te blijven

het ei is alles om de schaal heen
ik broed me daaruit terug

toen de vuurvogel van huis was
heb ik haar ei gestolen
ik word het nest en de boom
mijn botten slaan groen uit

ik ben de bottenvrouw
mijn vel heb ik aan de wind gegeven
alles wat voelen kon is afgelegd

Trekdrops

handstand onder water
durf je niet – durf ik wel
de smaak van fietsband in je mond
zwart spuug in straaltjes laten druipen,
vlekken maken op je roze badpak.
smerigheid is een begin.
chloroform en rubber gaan goed samen.
met prikkende ogen
durf je niet – durf ik wel
van de hoge, buik inhouden
op het droge, trekdrops kopen
‘je kunt het hebben, hoor’
net niet meer geloven

After Eight

duidelijk een provocatie, hoe ze het doosje After Eight
prominent in het zicht heeft gelegd op de hoogste plank
voor als we onverwachts bezoek krijgen
we krijgen geen bezoek, waarom zouden we?
heb met een stanleymes de achterkant
eruit gesneden, de voorraad uitgehold
's avonds, na het tandenpoetsen, in bed
weggewerkt. het zwarte doosje vol papiertjes
bleek zelf ook te willen snoepen,
dat ritselde het steeds aan me door. ik zei
dat ik hem zelf in de tuin
wilde begraven, maar heb mijn hamster geofferd.
ik heb de honger onderschat, honger
is een knaagdier in een donker doosje.

MANNENPYJAMAFEESTJE

op het mannenpyjamafeestje
is bezoek maar even welkom
de moeders en de dochters
gieten taal in plastic bekers,
dansen als vooruitgespoeld
bieden woordenkoekjes aan

de pyjamamannenhoofden
zakken naar de borst als ze
hun sprookjes in tuimelen
het bezoek neemt afscheid

later schuifelen de pyjamamannen
door de gang, zitten buiten te roken
of slaan ergens tegenaan
dan horen ze de moeders en de dochters:
'gekkie, knoop dat knoopje even dicht'
de kraaien zingen een geheime handdruk
de mannen laten zwijgend hun wijsvinger
over de pyjamaknoopjes glijden

WITTE WIEVEN

we strooien je as
rond een boom een hert
kijkt toe in de mist

in een vlaag van
windverbijstering
ga je liggen
wit en eindelijk
op de hoogte

witte wieven
dansen om hun as

Trekdrops

handstand onder water
durf je niet – durf ik wel
de smaak van fietsband in je mond
zwart spuug in straaltjes laten druipen,
vlekken maken op je roze badpak.
smerigheid is een begin.
chloroform en rubber gaan goed samen.
met prikkende ogen
durf je niet – durf ik wel
van de hoge, buik inhouden
op het droge, trekdrops kopen
'je kunt het hebben, hoor'
net niet meer geloven

After Eight

duidelijk een provocatie, hoe ze het doosje After Eight
prominent in het zicht heeft gelegd op de hoogste plank
voor als we onverwachts bezoek krijgen
we krijgen geen bezoek, waarom zouden we?
heb met een stanleymes de achterkant
eruit gesneden, de voorraad uitgehold
's avonds, na het tandenpoetsen, in bed
weggewerkt. het zwarte doosje vol papiertjes
bleek zelf ook te willen snoepen,
dat ritselde het steeds aan me door. ik zei
dat ik hem zelf in de tuin
wilde begraven, maar heb mijn hamster geofferd.
ik heb de honger onderschat, honger
is een knaagdier in een donker doosje.

Kermisnoga

de karren ratelen door het spookhuis,
fluorescerende maskers schieten langs
je zoekt naar de mannen, je weet
dat het waar is wat Jolanda zei;
in het spookhuis werken altijd
ontsnapte tbs'ers, daar herkent
niemand ze. Zo reizen ze de wereld rond,
soms nemen ze een meisje mee, ze plukken haar
uit een karretje, en iedereen denkt
dat het erbij hoort, ook het gillen

een zware zoetheid overvalt je
een misselijk soort lekker
van heel vol zitten maar niet stoppen
met bijten, kauwen en slikken

je zou bij de snoepkraam gaan werken,
ontbijten met kermisnoga en de hele dag
suikerspinnen draaien. 's avonds voor
de caravan zitten, met kleverige handen
terwijl hij het vuur opstookt en suiker
smelt om brandwonden mee te maken
op rijp fruit, jij snijdt de beurse plekken weg
's nachts sluip je naar buiten, om te plassen
plotseling grijpt hij van achter je arm vast
duwt je op het gras, knevelt je met prikkeldraad